

רשומות

הצעות חוק

20 בינואר 1953

150

ד' בשבט תשי"ג

עמוד

106

הצעת חוק הרשוליות המקומיות (מסור חיילים, נפגעי מלחמה ושוטרים מארגונה),
תשי"ג—1953

חוק הרשויות המקומיות (פטור חיילים, נפגעי מלחמה ושוטרים מארנונה), תשי"ג—1953

1. בחוק זה "ארנונה" פירושו — ארנונה המוטלת על ידי רשות מקומית על מחזיקים כמשמעותם בפקודת העיריות, 1934, ובצווים שעל פי פקודת המועצות המקומיות, 1941² הכל לפי הענין, וכן ארנונת גולגולת המוטלת על פי פקודת המועצות המקומיות, 1941.

פירושים

2. אלה יהיו פטורים, בתקופות האמורות להלן, מתשלום כל ארנונה שהיו חייבים בה אלמלא חוק זה:

פטור

(1) מי שמשרת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט—1949³ (להלן — בסעיף זה — חייל) — כל עוד הוא חייל כאמור ועד תום ארבעה חדשים מיום שחרורו;

(2) הזרה של חייל, המוכיח להנחת דעתה של הרשות המקומית שבמקום מגוריו, כי כל פרנסתו היתה על החייל סמוך לפני תחילת שירותו וכי אין לו, ואין הוא מסוגל להשיג, פרנסה די מחייתו — כל עוד הוא במצב האמור וכל עוד החייל פטור לפי פסקה (1).

3. אלה יהיו פטורים, בתקופות האמורות להלן, מתשלום שני שלישים של ארנונה שהיו חייבים בה אלמלא חוק זה:

פטור חלקי

(1) מי שמשרת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל שלא לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט—1949 — כל עוד הוא משרת כאמור;

(2) נכה הוכאי לתגמולים לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1949⁴ — כל עוד הוא זכאי כאמור;

(3) מי שמוכיח להנחת דעתה של הרשות המקומית שבמקום מגוריו, כי איבד המישים אחוז או יותר מכשרו לעבודה כתוצאה מחבלה שנחבל בה לאחר יום ט"ז בכסלו תש"ח (29 בנובמבר 1947) עקב פעולות האיבה במלחמת השחרור וכי אין לו, ואין הוא מסוגל להשיג, פרנסה די מחייתו — כל עוד הוא במצב האמור;

(4) מי שמוכיח להנחת דעתה של הרשות המקומית שבמקום מגוריו, כי איבד המישים אחוז או יותר מכשרו לעבודה כתוצאה מחבלה שנחבל בה או מחלה שחלה בה עקב שירותו באחד מצבאות מעצמות הברית בשעת מלחמת העולם השנייה, וכי אין לו, ואין הוא מסוגל להשיג, פרנסה די מחייתו — כל עוד הוא במצב האמור;

(5) מי שמוכיח להנחת דעתה של הרשות המקומית שבמקום מגוריו, כי איבד המישים אחוז או יותר מכשרו לעבודה כתוצאה מחבלה שנחבל בה או מחלה

¹ ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.
² ע"ר מס' 1154 מיום 18.12.41, תוס' 1, עמ' 119.
³ ספר החוקים 25 מיום כ"א באלול תש"ט (15.9.49), עמ' 271.
⁴ ספר החוקים 25 מיום כ"א באלול תש"ט (15.9.49), עמ' 278.

שחלה בה בזמן שירותו עקב שירותו בחיל המשטרה, כמשמעותו בפקודת המשטרה¹ — כל עוד הוא במצב האמור;

(6) בן משפחה של חייל שנספה במערכה הזכאי לתגמולים לפי חוק משפחות החיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) תש"ו—1950² — כל עוד הוא זכאי כאמור;

(7) מי שהוגדר בתקנות כשאריו של אדם שנפטר כתוצאה מחבלה שנחבל בה כאמור בפסקה (3) — כל עוד הוא בגדר ההגדרה האמורה;

(8) מי שנמנה עם חיל המשטרה, כמשמעותו בפקודת המשטרה, פרט לאדם שנחשב לשוטר לפי חלק ד' או חלק ה' לאותה פקודה — כל עוד הוא נמנה כאמור;

(9) מי שנמנה עם שירות בתי הסוהר, כמשמעותו בפקודת בתי הסוהר, 1946³ כל עוד הוא נמנה כאמור.

4. מי שמחויק בשלושה חדרים או יותר לא יהיה זכאי לשום פטור לפי חוק זה אלא לגבי שני חדרים וחדרי שירות.

5. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ד ב ר י ה ס ב ר

פקודת העיריות, 1934, ופקודת המועצות המקומיות, 1941, מיפות את כוחן של רשויות מקומיות להטיל ארנונות שונות על תושביהן. רשות מקומית רשאית לפטור מתשלום ארנונות אלה אנשים מסויימים בגלל עניותם או בגלל סיבה אחרת שתאושר על ידי שר הפנים. לרוב השתמשו בסמכות זו כדי לפטור חיילים ונכי מלחמה, אף נהג זה לא היה כללי, לא הקיף את כל הראויים לפטור, והעובדה שהפטור ניתן בחסד ולא בזכות היתה בה משום פגיעה בכבוד האנשים שנוקקו לו.

החוק המוצע בא לפטור מתשלום ארנונות מקומיות למעט ארנונות רכוש:

(א) פטור מלא — חיילים בשירות חובה סדיר והוריהם שפרנסתם היתה על החיילים ואינם מסוגלים לפרנס את עצמם;

(ב) פטור חלקי, בשיעור של שני שלישים מארנונות ואגרות אלה — חיילים שהתחייבו לשירות קבע, נכי מלחמת השחרור, בין שהם חיילים ובין שהם אורחים, נכי מלחמת העולם השנייה, נכי המשטרה, בני משפחותיהם של חללי מלחמת השחרור, וכן אנשים המשרתים במשטרה ובשירות בתי סוהר.

עם זאת עושה החוק סייג לפטור לגבי דירות גדולות, מי שבידו יותר משני חדרים יהיה חייב בארנונה על היותר.

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ב, עמ' 1124.
² ספר החוקים 52 מיום ז' כסב תש"י (21.7.50), עמ' 162.
³ ע"ר מס' 1472 סיום 5.2.46, חוק' 1, עמ' 6.

תיקוני טעויות

בהצעת חוק הגנת דיירים, תשי"ג—1952, מס' 146, מיום ג' בטבת תשי"ג (21 בדצמבר 1952) יש להקן שיבושים אלה:

בסעיף 55, במקום 1950 קרי 1952, ובמקום 39 קרי 45.

בדברי ההסבר, בעמוד 77, בשורה 15 מלמטה במקום „הפקידות” קרי „הפקודות”;

בעמוד 79 בשורה 13 מלמטה במקום „שירות” קרי „שכירות”; בעמוד 80, בשורה 3 מלמעלה, במקום „לא” קרי „אלא”; בשורה 15 מלמעלה, במקום 68 קרי 55; ובשורה 17 מלמעלה, במקום 69 קרי 56.

במראה מקום, בעמוד 68, במקום 44 שבהערה 2, קרי 1056; ובמקום 6 שבהערה 3, קרי 1086.